

В данной работе под религиозностью мы понимаем систему взглядов, убеждений и мнений, лежащих в основе мировоззрения, основанных на вере в существование Бога или богов, т.е. той или иной разновидности сверхъестественного, а также соответствующего поведения и специфических действий (культы). В качестве критериев религиозности принимаем: 1) самоидентификацию респондентов (верующий – колеблющийся – неверующий); 2) религиозное поведение (посещение храмов, чтение религиозной литературы, исполнение основных обрядов и др.); 3) определенный круг мировоззренческих представлений, характерных для данного вероисповедания или группы вероисповеданий (вера в Бога, вера в душу и др.) [2, С. 107].

Проведя теоретико-методологический анализ социологических исследований, посвящённых уровню религиозности современной молодёжи, мы разработали анкету, призванную выявить типы религиозности украинских студентов. Исследование было проведено на базе философского факультета Одесского национального университета им. И.И. Мечникова, выборка включала в себя 100 студентов. При помощи кластерного анализа мы выделили следующие типы религиозных и нерелигиозных индивидов в зависимости от характера и места религиозной ориентации в ряду их ценностной ориентации или ее отсутствия.

Первый кластер включает в себя 5% студентов. Их тип - религиозные с доминантной религиозной ориентацией. Они прочно верят и основные положения вероучения, осознают себя членами определенной религиозной общности. Регулярно и часто совершают акты культового действия, главный мотив которых – религиозный. Играть активную роль в религиозной группе, распространяют религиозные взгляды. Религиозное сознание существенно влияет на мотивацию социальной деятельности.

Второй кластер объединяет 29% студентов. Данный тип можно назвать религиозные с подчиненной религиозной ориентацией. Они верят лишь в самые существенные положения вероучения, и, как правило, осознают себя членами определенной религиозной общности. Культовые действия совершают нерегулярно, религиозный мотив участия

в них может оказаться неглавным. Активной роли в религиозной группе не играют, не принимают деятельного участия в распространении религиозных взглядов. Религиозное сознание лишь отчасти воздействует на мотивацию социальной деятельности.

Третий кластер охватывает 31% студентов. Это колеблющиеся с неустойчивой религиозной ориентацией. Они испытывают колебания между верой и неверием, обнаруживают сомнение в истинности даже основных и существенных положений вероучения. Могут входить в какую-либо религиозную общность. Культовые действия совершают редко, участвуют лишь в наиболее важных религиозных праздниках и обрядах, чаще всего под влиянием нерелигиозных мотивов. Они не имеют постоянных связей с религиозной группой, религиозные взгляды не распространяют. Религиозные стимулы, как правило, не влияют на мотивацию социальной деятельности.

Четвёртый кластер включает 26% студентов, мы отнесли их к индифферентным. Они не обнаруживают какой-либо ориентации в отношении к религии и религиозности, не имеют религиозной веры, не верят в истинность положений вероучения, не относят себя к религиозной общности. Культовых действий не совершают, хотя не исключены отдельные подобные акты по нерелигиозным мотивам. Религиозных взглядов не распространяют, безразличны, но терпимы к религии и религиозности. Социальная деятельность стимулируется безрелигиозными мотивами.

Пятый кластер включает 9% студентов, это атеисты. Они не верят в положения вероучений, не обладают религиозной верой, культовых и внекультовых религиозных действий не совершают. Имеют осознанные атеистические убеждения и ориентацию, обладают тем или иным объемом атеистических знаний. Атеистические мотивы принимают во внимание при выборе видов социальной деятельности.

Таким образом, проведённое нами исследование позволило охарактеризовать и представить в процентном отношении типы религиозности в среде современной украинской молодёжи на примере одесских студентов.

Литература

- 1.Грашевская О.В. Исследование отношения студенческой молодёжи к религии / О.В. Грашевская // Проблема развития территории. – 2014. – Вып. 5. – С. 57 – 68.
- 2.Фролова К.С. Религиозность в студенческой среде (на примере КемГУ) / К.С. Фролова, А.В. Орлова // Вестник Кемеровского государственного университета. – 2014. - №4. – С. 106 – 110.

УДК 394.24:793.32

ЕЛЕМЕНТИ РИТУАЛЬНОГО ТАНЦЮ У СУЧАСНІЙ ХОРЕОГРАФІЇ

Шакайло К.В. – ст., 4 курсу

Науковий керівник – к.і.н., доцент Петрова Н.О.

Одеський національний університет імені І.І. Мечникова

Танец своїм корінням сягає глибини віків. В сучасній науці існує багато різних понять та тлумачень танцю і його різновидів але слід зазначити, що від свого першопочаткового вигляду та

призначення і до сучасного стану танець як частина культури суттєво змінився.

Одним з важливих різновидів танцю є ритуальний танець як обов'язковий елемент в

структурі обрядів. Ритуальний танець притаманний культурі кожного народу, часто дослідники його ототожнюють з традиційним. Це пояснюється тим, що він відрізняється і має свою етнічну індивідуальність. Але якщо вивчати основи ритуального танцю, його не можна відокремлювати від релігії та вірувань окремого народу чи племені. Більшість етнографів завжди за основу ритуального танцю брали вірування.

Унікальний феномен танцю виник із потреби людини виразити свій внутрішній емоційний лад, почуття приналежності навколишньому світу. Первісний танець виник до музики і існував спочатку під ритм найпростіших ударних інструментів. Танець давав необхідну енергію для переживання важливих життєвих подій та мав яскраво виражений ритуальний характер, був частиною релігійного культу, служив засобом спілкування (побутові танці та танці святкувань), був магічним танцем-заклинанням і т.д. Танець, як упорядкована система хореографічних рухів завжди був строго вибудований. Семантично споріднені слова «ритуал» і «обряд» висловлюють ідею вирази внутрішнього у зовнішньому («обрядити»), суворого порядку і послідовності. Змістовий момент ритуалу полягає в його прагненні до якогось ідеалу, що є формотворчим елементом. Архаїчні танцювальні ритуали не були продуктами вільного художньої творчості, а були необхідним

елементом складної системи взаємини зі світом. Танець завжди мав на меті з'єднання людини з могутніми космічними енергіями, прихильність до себе впливових духів природи. Якщо ритуал переставав задовольняти, то він вмирав і на його місці формувалася новий, більш перспективний. [7, с. 156]

Сучасна хореографія заховала надзвичайно глибокі шари давньої культури, світоглядних уявлень, символічного вираження обрядодійств. На даний момент вони не несуть первісного сакрального значення, але використовуються дуже часто і пояснюються по різному. Тобто це свідчить про зв'язок нашого покоління з нашими предками та те що ми успадкували від них. [6, с. 119] Саме рухи ритуальних танців передавалися із покоління в покоління і саме деякі рухи, які я вже описала вище були запозичені для створення хореографічної постановки на сцені. Прикладом є східний танець у Індії сучасну хореографію пов'язують з ритуальними танцями танець кохання чи танець гармонії він виконується на сцені і не має того ж сакрального значення як раніше, але зберіг назву.

Отже, можна стверджувати, що ритуальний танець – це першооснова всіх сучасних видів хореографічного мистецтва. Яка буде зберігатися упродовж віків, але змінюватись, але все одно використовуватися.

Література

1. Авраменко В. Українські національні танці, музика і стрій. — Вінніпег, 1947.
2. Вікул О. Український народний танець: обряд і розвага. — Київ, 1994
3. Вашкевич Николай. История хореографии всех веков и народов с иллюстрациями. — Вып. I. — М., 1908. — 80 с.
4. Дугаров Д. С. Круговой хороводный танец в Европе и Азии. Улан-Удэ. 1998. — 300 с.
5. Морина, Л.П. Ритуальный танец и миф [Текст] / Л.П. Морина // Религия и нравственность в секулярном мире. Материалы научной конференции. 28-30 ноября 2001 года. Санкт-Петербург. - СПб. - 2001. — С. 18-124.
6. Морина Л. П. Танец в системе массовой культуры / Лариса Павловна Морина // Российская массовая культура конца XX века : материалы круглого стола, 4 декабря 2001 г., Санкт-Петербург. - Вып. 15. - СПб. : Санкт-Петербургское философское общество, 2001. - С. 119-120.
7. Українська та зарубіжна культура: Навч.-метод. посіб. для самост. вивч. дисципліни. — К.: КНЕУ, 2003. — 367 с.
8. Чепалов О.І. Хореографічний театр Західної Європи XX ст.: Моногр. / О.І. Чепалов. — Х. : ХДАК, 2007. — 334 с.
9. Шереметьевская Н.В. Танец на эстраде /Н.В. Шереметьевская. — М. : Искусство, 1985. — 416 с.
10. European Folk Dance: Its National and Musical Characteristics, Published Under the Auspices of the Imperial Society of Teachers of Dancing Incorporated.- London, 1953. — 283 p.

INVESTMENT RISK AS A FACTOR OF INFLUENCE ON INVESTMENT ATTRACTIVENESS OF REGION

A. P. Savchenko – Phd, associate professor; Dubenkov Victor - stud. 2 year.

University of State Fiscal Service of Ukraine (Irpin)

The broad definition of investment attractiveness as a combination of factors that affect the intensity of the investment inflow can be applied not only to the region but also to the industry or a particular company. The main distinctive feature of the concept of regional investment attractiveness is that a set of factors under consideration is not limited to the financial and economic ones, but also includes political, social, institutional, legal and other aspects. Some researchers specify: investment attractiveness is not just a set of factors, but the region's ability to attract investment flows by using a combination of factors [2]. This clarification emphasizes the vigorous activities of the region

administration and business community to attract investments by creating a favorable investment climate and providing potential investors with relevant information.

The investment climate is the most important factor when making foreign investor's decision to invest in a particular country; it is a complex concept. In addition to objective factors that influence the attractiveness of the state for investment, there are also subjective factors. The first group of factors makes the first impact on the risk of investment, the second - the profitability of investments. [3]

Aside from the regulatory and institutional aspects, the investment climate includes